

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

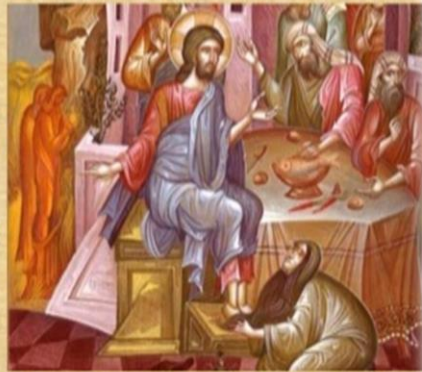
12 Απριλίου 2023.

Πρωινές Ώρες

**ΩΡΕΣ (λιτές) – ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (της 13
Απριλίου 2023) ΜΕΤΑ ΘΕΙΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ
ΔΩΡΩΝ.**

Μ. Τετάρτη

- Η Μεγάλη Τετάρτη είναι αφιερωμένη στη μνήμη της αμαρτωλής γυναίκας που μετανόησε, πίστεψε στο Χριστό και άλειψε τα πόδια του με μύρο.
- Ο Χριστός διδάσκει τη ΜΕΤΑΝΟΙΑ.
- Επίσης έχουμε την ακολουθία του Νιπτήρος.
- Ο Χριστός πλένει τα πόδια των μαθητών, ο Πέτρος αντιδρά, ο Κύριος διδάσκει την ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α΄ ΩΡΑΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ
παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ
θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς
χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἄμήν.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).
Δόξα... Καὶ νῦν ...**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

**Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).
Δόξα ... Καὶ νῦν ...**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς**

καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον (ιβ').
Δόξα... Καὶ νῦν...

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ε' (5)

- **Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε
σύνες τῆς κραυγῆς μου**
- πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου ὅτι πρὸς
σὲ προσεύξομαι Κύριε
- τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου,
τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι

- ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ,
οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος
 - οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι
κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἐμίσησας
πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν
 - ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ
ψεῦδος ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον
βδελύσσεται Κύριος
- ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου,
προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν
φόβῳ σου.
- Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον
ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου.
 - ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία, τάφος
ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς
γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
 - κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεὸς
ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων
αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν
αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς ὅτι παρεπίκρανάν
σε Κύριε.
 - καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ
ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ εἰς αἰῶνα
ἀγαλλιάσονται καὶ
 - κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ
καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες
τὸ ὄνομά σου

- ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον **Κύριε** ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς πθ'(89)

- **Κύριε καταφυγή ἐγεννηθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ**
 - πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ
 - μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν καὶ εἶπας ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων
 - ὅτι χιλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἣτις διῆλθεν καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ
 - τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται τὸ πρῶτὸ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.
 - τὸ πρῶτὸ ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη
- ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν
 - ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου
 - ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν, τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων
 - αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη. ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν

κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν πραΰτης ἐφ'
ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα

- τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου
- ἐξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον καὶ τοὺς πεπεδημένους τῆ καρδία ἐν σοφία· ἐπίστρεψον Κύριε· ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου
- ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
- εὐφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ
- καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
- καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ρ'(100)

- **Ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε.**
- ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμω· πότε ἤξεις πρὸς με; διεπορευόμην ἐν ἀκακία καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου

- οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου
πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας
παραβάσεις ἐμίσησα·
- οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή·
ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ
ἐγίνωσκον·
 - τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον·
ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῶ καὶ ἀπλήστῳ
καρδία τούτῳ οὐ συνήσθιον·
 - οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς
τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μέτ'
ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ οὗτός
μοι ἐλειτούργει
 - οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου
ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ
κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου
 - εἰς τὰς πρῶϊας ἀπέκτενον πάντα
τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ
ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως **Κυρίου πάντα**
τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ')

Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος πλ. δ'

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς
νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν
εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ

πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε
 οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνω κατενεχθῆς,
 ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς
 βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ
 ἀνάνηψον κρᾶζουσα. Ἄγιος, Ἄγιος,
 Ἄγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, προστασίαις τῶν
 ἄσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτοκίον

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;
 Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς
 δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι
 ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.
 Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἀφθορος· ἀγνήν
 Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις
 υἰόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εὐθὺς ψάλλομεν τοὺς ἐπόμενους
 στίχους δευτεροῦντες τοὺς τρεῖς καὶ
 τρισσεύοντες τὸν τελευταῖον ψάλλοντες
 αὐτὸν μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς**

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
 λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου
 πᾶσα ἀνομία **(δίς)**..

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας
 ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς
 σου **(δίς)**.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου **(δίς)**.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν
σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν
μεγαλοπρέπειάν σου **(τρίς)**.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς.

**Ἐπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας,
δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι
προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος
προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς
ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν
ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν
ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ
βορβόρου τῶν ἔργων μου ρῦσαί με.**

Κύριε ἐλέησον μ'(40).

**Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρρον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ**

πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
 Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. **Ἀμήν.**

**Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα Πατρί... Καὶ
 νῦν...**

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
 ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
 μετανοίας. **Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'**
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄρα̃ν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄρα̃ν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον (ιβ')

Καὶ ἡ Εὐχή τῆς Α' ᾠδῆς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως
Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον
καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ
φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ
ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ
κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς
ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις
τῆς παναχράντου σου Μητρός, **καὶ**
πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Γ΄ Ὠρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Γ΄ ΩΡΑΣ

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ις' (16)

- **Εἰσάκουσον Κύριε τῆς δικαιοσύνης
μου πρόσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι τῆς
προσευχῆς μου οὐκ ἐν χεῖλεσιν δολίοις**
 - ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου
ἐξέλθοι οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν
εὐθύτητας
 - ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου,
ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ
εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία
- ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ
ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν
χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς
σκληρὰς

- κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβήματά μου
- ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεὸς· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου
- θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου
- φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με
 - ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον
 - τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
 - Ἐκβαλόντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῆ
 - ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.
- Ἀνάστηθι Κύριε πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.
 - Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν· ἐχορτάσθησαν υἰῶν καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν

- ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, **χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.**

Ψαλμὸς κδ' (24)

- **Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου, ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα.**
 - Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυθῶσιν.
 - Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
- Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
- Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.
- Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.
- Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
 - Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.
- Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

- Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
- Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτία μου· πολλὴ γὰρ ἐστὶ.
- Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἡρετίσατο.
 - Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.
- Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.
- Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.
- Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἶμι ἐγώ.
 - Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
 - Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
 - Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
- Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυθεῖν ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

- Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι,
ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.
- Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ν' (50)

- **Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου**
 - ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με
 - ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ
παντὸς
 - σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς
ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ
κρίνεσθαί σε
 - ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου
 - ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι
 - ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι

- άκουτιεῖς μοι άγαλλίασιν και εύφροσύνην, άγαλλιάσονται όστέα τεταπεινωμένα
- άπόστρεψον τόν πρόσωπόν σου άπό τών άμαρτιών μου και πάσας τās άνομίας μου έξάλειψον
- καρδίαν καθαράν κτίσον έν έμοι ό Θεός και πνεῦμα εύθές έγκαίνισον έν τοῖς έγκάτοις μου
 - μή άπορρίψης με άπό του προσώπου σου και τόν πνεῦμά σου τόν άγιον μή άντανέλης άπ' έμοῦ
 - άπόδος μοι τήν άγαλλίασιν του σωτηρίου σου και πνεύματι ήγεμονικῶ στήριξόν με
- διδάξω άνόμους τās όδούς σου και άσεβεῖς έπί σε έπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με έξ αιμάτων ό Θεός ό Θεός τής σωτηρίας μου άγαλλιάσεται ή γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- Κύριε τὰ χείλη μου άνοιξεις και τόν στόμα μου άναγγελεῖ τήν αίνεσίη σου
 - ότι εί ήθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ούκ εύδοκήσεις
 - θυσία τῶ Θεῶ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ό Θεός ούκ έξουδενώσει
- άγάθυνον Κύριε έν τῇ εύδοκία σου τήν Σιών και οίκοδομηθήτω τὰ τείχη ἱερουσαλήμ

- τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ')
Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίω Πνεύματι.

Ἦχος πλ. δ'

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων, αμήν.

Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς
 Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
 κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων
 ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
 ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ τρίτου)**.
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς

**Ἐπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας,
δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι
προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος
προσπίπτω σοι, πόθω ἀσπαζόμενος, τοὺς
ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν
ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν
ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ
βορβόρου τῶν ἔργων μου ρῦσαί με.**

Κύριε ἐλέησον μ'(40).

**Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.**

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταστήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, **ὅτι**
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ')

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
 ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ιβ'
λέγοντες καθ' ἐκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν
τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Καὶ ἡ εὐχή τῆς Γ' Ὡρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ,
 Κύριε, Υιὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
 Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις,
 ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ οἷς
 ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον
 δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ ΣΤ' Ὠρα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΣΤ' ΩΡΑΣ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
 Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
 καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς νγ' (53)

- **Ὁ** Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν
 με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με
- ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
 μου ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός
 μου

- ὅτι ἄλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ
καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· οὐ
προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν
- ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ
Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου
- ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς
μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον
αὐτούς
 - ἐκουσίως θύσω σοι,
ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε
ὅτι ἀγαθὸν
- ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με
καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ
ὄφθαλμός μου

Ψαλμὸς νδ' (54)

- **Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν
μου καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου**
- πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου·
ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ
ἐταράχθην
- ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως
ἁμαρτωλοῦ ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ
ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.
- ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ καὶ
δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ
- φόβος καὶ τρόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμέ καὶ
ἐκάλυψέ με σκότος
 - καὶ εἶπα· τίς δώσει μοι πτέρυγας
ὡσεὶ περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ
καταπαύσω;

- ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ
ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ
- προσεδεχόμεν τὸν Θεὸν τὸν
σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ
καταιγίδος
- καταπόντισον Κύριε καὶ καταδίελε
τὰς γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν
καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει
- ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν
ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς ἀνομία καὶ κόπος ἐν
μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία
- καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν
αὐτῆς τόκος καὶ δόλος
- ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με ὑπήνεγκα
ἂν καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμέ
ἐμεγαλορρημόνησεν ἐκρύβην ἂν ἀπ'
αὐτοῦ
- σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμῶν
μου καὶ γνωστὲ μου
 - ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας
ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ
ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ
 - ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς καὶ
καταβήτωσαν εἰς ἄδου ζῶντες ὅτι
πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν
μέσῳ αὐτῶν
- ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ
ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου
 - ἐσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας
διηγήσομαι, ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται
τῆς φωνῆς μου

- λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοὶ
- εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων
- οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεὸν
 - ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ
 - διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ, ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες
- ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ
 - σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς, ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σὲ **Κύριε.**

Ψαλμὸς 4' (90)

- **Ὁ** κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀύλισθήσεται.
- Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.

- Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
 - Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὄπλῳ κυκλώσει σε ἢ ἀλήθεια αὐτοῦ.
 - Οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.
 - Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
- Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.
 - Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.
 - Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.
 - Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.
- Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
 - Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
- Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

- Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.
- Κεκράξεται πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
- Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

**Δόξα Πατρί.. Και νυν ... Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ')**

Δόξα Πατρί.και Υιῷ και Αγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος πλ. δ'

**Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς
νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν
εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ
πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε
οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς,
ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς
βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ
ἀνάνηψον κράζουσα. Ἅγιος, Ἅγιος,
Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, προστασίαις τῶν
ἄσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.**

**Καὶ νῦν.και αεί και εις τους αιῶνας των
αιῶνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

**“Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ
 ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ
 γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε
 Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις
 Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ
 παρίδης ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ
 πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν
 δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν
 καταδεξάμενος.**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ.

Τροπάριον τῆς Προφητείας Ἰηχος β'

Ποίημα Κασσιανῆς Μοναχῆς.

**Σήμερον τὸ πονηρὸν συνήχθη
 συνέδριον, καὶ κατὰ σοῦ κενὰ
 ἐμελέτησε, σήμερον ἐκ συμφώνου, τὸν
 βρόχον Ἰούδας ἀρραβωνίζεται. Καϊάφας
 δὲ ἄκων ὁμολογεῖ, ὅτι εἷς ὑπὲρ πάντων
 ἀναδέχῃ τὸ πάθος ἐκούσιον. **Λυτρωτὰ
 ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.****

Δόξα Πατρί Καὶ νυν ...

**Σήμερον τὸ πονηρὸν συνήχθη
 συνέδριον, καὶ κατὰ σοῦ κενὰ
 ἐμελέτησε, σήμερον ἐκ συμφώνου, τὸν
 βρόχον Ἰούδας ἀρραβωνίζεται. Καϊάφας
 δὲ ἄκων ὁμολογεῖ, ὅτι εἷς ὑπὲρ πάντων
 ἀναδέχῃ τὸ πάθος ἐκούσιον. **Λυτρωτὰ
 ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.****

Προκείμενον Ἰηχος δ' Ψαλμὸς ρλγ'.

**Εὐλογῆσαί σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.**

Στίχ. Ἴδου δὴ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον
πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

**Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Β', 3 - Γ', 3).**

**Εἶπε Κύριος πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου,
ἐξαποστελῶ ἐγὼ σὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἰσραήλ, τοὺς παραπικραίνοντάς με, οἵ
τινες παρεπίκρανάν με, αὐτοὶ καὶ οἱ
πατέρες αὐτῶν ἠθέτησαν εἰς ἐμέ, ἕως,
τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ υἱοὶ
σκληροπρόσωποι, καὶ στερεοκάρδιοι
ἐγένοντο. Ἐγὼ ἀποστελῶ σε, καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει Κύριος· Ἐάν ἄρα
ἀκούσωσιν, ἢ πτοηθῶσι, διότι, οἶκος
παραπικραίνων ἐστί, καὶ γνώσονται, ὅτι
προφήτης εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν. Καὶ σύ,
υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῆς αὐτούς,
μηδὲ ἐκστῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, διότι
παροιστρήσουσι, καὶ ἐπιστήσονται ἐπὶ σὲ
κύκλῳ, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ
κατοικεῖς, τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ
φοβηθῆς, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ
ἐκστῆς, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί,
καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς
αὐτούς, ἐάν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ
πτοηθῶσιν, ὅτι οἶκος παραπικραίνων
ἐστί. Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουε τοῦ
λαλοῦντος πρὸς σέ, καὶ μὴ γίνου**

παραπικραίνων, καθώς ὁ οἶκος ὁ
 παραπικραίνων· χάνε τὸ στόμα σου καὶ
 φάγε, ἃ ἐγὼ δίδωμί σοι. Καὶ εἶδον, καὶ
 ἰδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρὸς με, καὶ ἐν
 αὐτῇ κεφαλὶς βιβλίου, καὶ ἀνείλισσεν
 αὐτὴν ἐνώπιόν μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ
 γεγραμμένα τὰ ἔμπροσθεν, καὶ τὰ
 ὀπισθεν, καὶ ἐγγέγραπτο ἐν αὐτῇ θρῆνος,
 καὶ μέλος, καὶ οὐαί. Καὶ εἶπε πρὸς με· Υἱὲ
 ἀνθρώπου, κατάφαγε τὴν κεφαλίδα
 ταύτην, καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον τοῖς
 υἱοῖς Ἰσραὴλ. Καὶ διήνοιξε τὸ στόμα μου
 καὶ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα ταύτην,
 καὶ εἶπε πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸ
 στόμα σου φάγεται, καὶ ἡ κοιλία σου
 πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης, τῆς
 δεδομένης εἰς σέ. Καὶ ἔφαγον αὐτήν, καὶ
 ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι
 γλυκάζον.

Προκείμενον Ἦχος β' Ψαλμὸς ρλδ'.

**Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε
τὸν Κύριον.**

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε
δοῦλοι Κυρίου.

**Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ
οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν
σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ
Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ
ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ**

ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν
τοῦ ὀνοματός σου.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνοματός σου.

**Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεῖς

**Ἐπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας,
δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι
προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος
προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς
ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν
ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν
ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ
βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.**

Κύριε ἐλέησον μ'(40)

**Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν**

ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ')

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.**

**Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.**

Ἀμήν.

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ὁσίου Ἐφραΐμ.**

Ἀμήν.

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ιβ'
λέγοντες καθ' ἑκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν
τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς ς' Ὁρας:

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης
κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα
ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ
σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ
γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ

Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν
 ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν
 αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ
 σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλόανθρωπε,
 πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς
 εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους
 ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς
 ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος,
 καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων
 ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.
 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
 σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς
 καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς
 λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου
 τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἴνα διὰ παντὸς
 πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ
 φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ
 αἴδιον κατοπτεύοντες φῶς,
 ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ
 εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ
 Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ
 παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, **νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Θ' Ὁρα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Θ' ΩΡΑΣ

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς πγ' (83)

- **Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου
Κύριε τῶν δυνάμεων**
- ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου
εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου
καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν
ζῶντα
 - καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ
οἰκίαν καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ
θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά
σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεὺς
μου καὶ ὁ Θεός μου
- μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ
σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
αἰνέσουσί σε
- μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἐστὶν ἡ ἀντίληψις
αὐτοῦ παρὰ σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.
- ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς
τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει
ὁ νομοθετῶν

- πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών
- Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ
- ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου
- ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν
- ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ
- **Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.**

Ψαλμὸς πδ' (84)

- **Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ**
- ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν
- κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου
 - ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν

- μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;
- ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαὸς σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ
- δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν;
 - ἀκούσομαι τὴν λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν
- πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῆ ἡμῶν
 - ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.
 - ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν
- καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς
 - δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85)

- **Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πέννης εἰμὶ ἐγὼ**

- φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὁσιός εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ
 - ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν
 - εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου
 - ὅτι σὺ Κύριε χρηστός καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
 - ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
 - ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ ὅτι εἰσήκουσάς μου
 - οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου
 - ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ μόνος ὁ μέγας
 - ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου
 - ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα

- ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου
κατωτάτου
- ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν
- καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς
- ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου
 - Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
 - Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
- **Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ')**
 - **Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίω Πνεύματι.**

Ἦχος πλ. δ'

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν

εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ
 πάλιν, ὄν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε
 οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνω κατενεχθῆς,
 ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς
 βασιλείας ἕξω κλεισθῆς, ἀλλὰ
 ἀνάνηψον κράζουσα. Ἄγιος, Ἄγιος,
 Ἄγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, προστασίαις τῶν
 ἄσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτοκίον (χῦμα)

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
 σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ
 τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν
 δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας
 τῆ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλανθρωπίαν
 σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε
 Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν,
 καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
 ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εὐθύς λέγομεν τὸ παρὸν

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ
 ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης
 τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ
 ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν
 ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν
 δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
 ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κοντάκιον Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεῖς.

**Ἐπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας,
δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι**

προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος
προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς
ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν
ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν
ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ
βορβόρου τῶν ἔργων μου ρῦσαί με.

Κύριε ἐλέησον μ'(40).

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Δι'εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν...

Ἀμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ἄσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
 ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
 κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ἄμην.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
 ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
 κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ἄμην.

καὶ εὐθὺς

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

**Ἦχος πλ. β' Ποιοῦντες ἅμα καὶ μικρὰν
 μετάνοιαν μίαν.**

ὁ α' χορός

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν,
 Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι
 αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
 παρακληθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν,
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται,
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται,
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν.
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν
ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν
ἐμοῦ.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρί...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,

πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ
φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ
μὴ καταισχυνοθῆ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου.

Δόξα Πατρί...

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων,
μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων,
ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος,
Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ
γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς
ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν
καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ
Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ

ένανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ
 ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα
 καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα
 εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ
 δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον
 μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ
 τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
 Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
 ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ
 συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ
 Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν
 Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν
 τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. **Ἀμήν.**

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ
 παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ
 ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν
 γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ
 ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ
 πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος.

Εἶτα τό,

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου

ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Κοντάκιον Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς
Ἵπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας,
 δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι
 προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος
 προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς
 ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν
 ἄφεςιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν
 ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. **Ἐκ τοῦ
 βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.**

Κύριε ἐλέησον μ' (40).

**Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ**

πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
 ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ,
 αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
 ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
 ἄγνισον , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
 ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
 Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των
 αἰώνων. **Ἀμήν.**

Κύριε ἐλέησον (γ')

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
 Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.**

**Ὁ ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
 ἡμᾶς.**

Ἀμήν

Καὶ ποιούμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
᾽Οσίου Ἐφραΐμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀμήν

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν
πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης

ώρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ
ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ
εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον
ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν
θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς
ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις
δούλοις σου. Ἠμάρτομεν γὰρ καὶ
ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ
ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος
τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν
τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν
τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ'
ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον
ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ
πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς
διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον
ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ
ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον
τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν
παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον
ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ
ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ
οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες
προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον
ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων
ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ
γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ
ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναμπέπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου

Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**Ἐὰν ὅμως πρόκειται νὰ τελεσθῇ
Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων μετὰ τὸ
«Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» λέγομεν'.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Κύριε ἐλέησον (ιβ')

ὁ Προεξάρχων τὴν Εὐχὴν

**Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ
ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ
τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν
καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν
βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν,
ἵνα διαπαντὸς δοξάζω,
ὕμνῳ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς,
Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς**

Ἀμήν

**Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
σοι.**

**Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.**

**Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.**

**Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον
Πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ**

ἀληθινὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, τῶν
ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων
Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

**ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ (13
Απριλίου 2023).**

Ἐορτάζομεν τὸν ἱερὸν Νιπτήρα, τὸν
μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδή τὴν
παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν
Μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχὴν,
καὶ τὴν Προδοσίαν αὐτήν. **Μνήμη τοῦ
ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Πάπα
Ῥώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἐπισκόπων.**

καὶ

**ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ
ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ.**

Ἱερεύς: Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου

Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Ἀναγνώστης:

**Ἄμην. Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ργ' (103)

- **Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.**
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν,
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
 - Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα.
 - Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν
ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

- Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
 - Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
- Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
 - Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.
- Ἄνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
 - Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
 - Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσιν, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

- Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείπειν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος:

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον. (Χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**

- Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπέρ τῆς εἰρήνης του σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων του Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καί φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, **(τοῦ δεῖνος)**, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπέρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καί χώρας καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπέρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καί καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

Ὁ Ἱερεύς:

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μεθ' ὃ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὁραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ "Πρὸς Κύριον" ἥτοι τὸ ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' 119

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με
 ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε,
 ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων
 ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τὶ
 δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς
 γλώσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ
 ἠκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς
 ἐρημικοῖς, Οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου
 ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν
 σκηνωμάτων Κηδάρ' πολλὰ παρώκησεν ἡ
 ψυχὴ μου, Μετὰ τῶν μισούντων τὴν
 εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν
 αὐτοῖς, **ἐπολέμουν με δωρεάν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' 120

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
 ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου
 παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν
 οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώης εἰς σάλον
 τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ
 φυλάσσων σε. Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ
 ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. Κύριος
 φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χειρὰ
 δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ
 συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα,
 Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
 φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος, Κύριος

φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, **ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' 121

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα, Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἥς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαί Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἔνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίων μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. **Ἔνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' 122

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ, Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὔ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς,

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ
ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον
ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς
εὐθινοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' 123

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ
Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ
ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα
ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ
ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς,
ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς.
Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα
διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ
ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ
ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν
αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον
ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν
θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ
ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν
ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
δόξα σοι ὁ Θεός, **(τρὶς)**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

- Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον. (χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον. (χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

**Ἵτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' 124

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών,
 οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ
 κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὁρη κύκλω αὐτῆς,
 καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ
 τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ
 ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν
 ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων,
 ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν
 ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε,
 τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία.
 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς
 ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν
ἀνομίαν' εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' 125

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν
αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὡσεὶ
 παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ
 στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν
 ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι
 μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ
 ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν
 εὐφραϊνόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν
 αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ
 νότῳ. Οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν
 ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι
 ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ
 σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν

έν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα
αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' 126

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς
μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν
μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην
ἠγγρύπησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν
ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ
καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης.
Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον,
ἴδου ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς
τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς. Ὡσεὶ βέλη ἐν
χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν
ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει
τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν, οὐ
καταισχυνθήσονται, **ὅταν λαλῶσι τοῖς
ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' 127

**Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
Κύριον**, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου
φάγεσαι, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι
ἔσται. Ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος
εὐθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας
σου. Οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν
κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἴδου οὕτως
εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών,
καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας

τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς
τῶν υἰῶν σου. **Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' 128

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες Ἐὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, **εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
δόξα σοι ὁ Θεός, (3)**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

- Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον. (χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον. (χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ, Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἄμήν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' 129

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστίν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' 130

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδιά μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίῳ ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' 131

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΐξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνώμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην

αὐτήν. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν
 εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω
 ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω
 σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει
 ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ
 Δαυΐδ, ἠτοιμάσα λύχνον τῷ χριστῷ μου.
 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην,
 ἐπὶ δὲ αὐτόν **ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' 132

Ἴδου δὴ τὸ καλόν, ἢ τὸ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ
 κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὡς
 μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ
 πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ
 καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ῶαν τοῦ ἐνδύματος
 αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἢ
 καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, ὅτι ἐκεῖ
 ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, **ζωὴν**
ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' 133

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
 δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ
 Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. **Ἐν**
ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς
τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.
 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, **ὁ ποιήσας**
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

**Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
δόξα σοὶ ὁ Θεός, (τρὶς)
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.**

- Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον. (χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον. (χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν
καὶ σῶζειν καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Οἱ χοροὶ ταπεινῆ τῆ φωνῆ ψάλλουσι τό,
Κύριε ἐκέκραξα..., εἰς ἦχον τοῦ
ἰδιομέλου τοῦ Τριωδίου.**

Ἦχος πλ.δ'**Ψαλμὸς ρμ' (140)****Ἀμήν.**

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι
 ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ
 τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν
 παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
 μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν
 ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
 συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
 τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
 ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμι ἐγώ, ἕως ἂν
 παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
 μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
 τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
 ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
 καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυσαν
 παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
 καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
 ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
 ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
 ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου Ἦχος α'

Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν, Πόρνη
ἐπιγνοῦσα Θεὸν ἔλεγεν, ἐν κλαυθμῷ
δυσωποῦσα, ὡς δακρύων ἄξια πράξασα.
Διάλυσον τὸ χρέος, ὡς κἀγὼ τοὺς
πλοκάμους, ἀγάπησον φιλοῦσαν, τὴν
δικαίως μισουμένην, καὶ πλησίον
τελωνῶν σε κηρύξω, Εὐεργέτα
φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ
ἀνταποδῶς μοι.

Ἦχος α'

Τὸ πολυτίμητον μύρον, ἡ Πόρνη ἔμιξε
μετὰ δακρύων, καὶ ἐξέχεεν εἰς τοὺς
ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα·
ἐκείνην εὐθύς ἐδικαίωσας, ἡμῖν δὲ
συγχώρησιν δώρησαι, ὁ παθῶν ὑπὲρ
ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμὸς 129.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ἦχος α'

Ὅτε ἡ ἀμαρτωλός, προσέφερε τὸ μύρον,
τότε ὁ μαθητής, συνεφώνει τοῖς
παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τὸ
πολύτιμον, ὁ δὲ ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν

ἀτίμητον, αὕτη τὸν Δεσπότην
 ἐπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότητος
 ἐχωρίζετο, αὕτη ἠλευθεροῦτο, καὶ ὁ
 Ἰούδας δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ·
 δεινὸν ἢ ῥαθυμία! μεγάλη ἢ μετάνοια!
 ἦν μοι δώρησαι Σωτήρ, ὁ παθῶν ὑπὲρ
 ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
 εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἦχος α'

ᾠ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἐθεώρει τὴν
 Πόρνην φιλοῦσαν τὰ ἴχνη, καὶ ἐσκέπτετο
 δόλω, τῆς προδοσίας τὸ φίλημα, ἐκείνη
 τοὺς πλοκάμους διέλυσε, καὶ οὗτος τῷ
 θυμῷ ἐδεσμεῖτο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν
 δυσώδη κακίαν· φθόνος γὰρ οὐκ οἶδε,
 προτιμᾶν τὸ συμφέρον. ᾠ τῆς Ἰούδα
 ἀθλιότητος! ἀφ' ἧς ῥῦσαι ὁ Θεὸς τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
 Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
 ἰλασμός ἐστιν.

Ἦχος β'

Ἡ ἀμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον
 πριάσασθαι, πολύτιμον μύρον, τοῦ
 μυρίσαι τὸν εὐεργέτην, καὶ τῷ μυρεψῷ
 ἐβόα· Δός μοι τὸ μύρον, ἵνα ἀλείψω
 καὶ γὰρ τὸν ἐξαλείψαντά μου πάσας τὰς
 ἀμαρτίας.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
 ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ

μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. β'

Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἀμαρτία, εὗρέ σε
λιμένα τῆς σωτηρίας, καὶ μύρον σὺν
δάκρυσιν κενοῦσά σοι ἐβόα· Ἴδε ὁ τῶν
ἀμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν φέρων·
ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ
κλύδωνος τῆς ἀμαρτίας, διὰ τὸ μέγα σου
ἔλεος.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. β'

Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται ἐν τῇ
οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ γυνὴ
ἀμαρτωλὸς προσελθοῦσα, τοῖς ποσὶν
ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· Ἴδε τὴν
βεβυθισμένην τῇ ἀμαρτία, τὴν
ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ
βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος·
καὶ δός μοι Κύριε, τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν,
καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. β'

Ἦπλωσεν ἡ Πόρνη, τὰς τρίχας σοι τῷ
Δεσπότη, ἤπλωσεν Ἰούδας, τὰς χεῖρας
τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν, λαβεῖν τὴν

ἄφεισιν, ὁ δέ, λαβεῖν ἀργύρια. Διό σοι
βοῶμεν, τῷ πραθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι
ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος πλ. β'

Προσηλθε Γυνὴ δυσώδης καὶ
βεβορβορωμένη, δάκρυα προχέουσα
ποσί σου Σωτήρ, τὸ Πάθος
καταγγέλλουσα. Πῶς ἀτενίσω σοι τῷ
Δεσπότη; αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας, σῶσαι
πόρνην, ἐκ βυθοῦ θανοῦσάν με
ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας, ἐκ
τάφου τετραήμερον, δέξαι μὲ τὴν
τάλαιναν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος πλ. β'

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ
ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον
βαστάζουσα, προσηλθέ σοι βοῶσα. Μή
με τὴν πόρνην ἀπορρίψης, ὁ τεχθεὶς ἐκ
Παρθένου, μή μου τὰ δάκρυα παρίδης, ἢ
χαρὰ τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με
μετανοουσαν, ἣν οὐκ ἀπώσω
ἀμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου
ἔλεος.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἰδιόμελον Ἦχος πλ.
δ'.**

Ποίημα Κασσιανῆς Μοναχῆς
Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις
περιπεσοῦσα Γυνή, τὴν σὴν αἰσθομένη
Θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν,
ὄδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ
ἐνταφιασμοῦ κομίζει. Οἴμοι! λέγουσα,
ὅτι νῦξ μοι, ὑπάρχει, οἴστρος ἀκολασίας,
ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος, ἔρωσ τῆς
ἀμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν
δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς
θαλάσσης τὸ ὕδωρ· κάμφθητί μοι πρὸς
τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας
τοὺς οὐρανοὺς, τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει·
καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας,
ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς
κεφαλῆς μου βοστρύχοις, ὧν ἐν τῷ
Παραδείσῳ Εὖα τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς
ὤσιν ἠχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη.
Ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων
σου ἀβύσσους, τίς ἐξιχνιάσει ψυχοσῶστα
Σωτήρ μου; Μὴ με τὴν σὴν δούλην
παρίδης, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν

Πατέρα, Υιόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Διάκονος: Ἑσπέρας.
Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμὸς ρλε'.
 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.
Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Β', 11-23).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις, μέγας γενόμενος Μωϋσῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὁρᾷ ἄνθρωπον Αἰγύπτιον, τύπτοντά τινα Ἑβραῖον, τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Περιβλεψάμενος δὲ ὧδε καὶ ὧδε, οὐχ ὁρᾷ, οὐδένα, καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ. Ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, ὁρᾷ δύο ἄνδρας Ἑβραίους, διαπληκτιζομένους, καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι. Διατί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον; Ὁ δὲ εἶπε· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; Ἐφοβήθη δὲ Μωϋσῆς, καὶ

εἶπεν· Εἰ οὕτως ἐμφανές γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο! Ἦκουσε δὲ Φαραὼ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτει ἀνελεῖν τὸν Μωϋσῆν.

Ἄνεχώρησε δὲ Μωϋσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραώ, καὶ ὤκησεν ἐν γῆ Μαδιάμ, ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιάμ, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος. Τῷ δὲ Ἱερεῖ Μαδιάμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες, ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθῶρ.

Παραγενόμεναι δὲ ἦντλουν, ἕως ἔπλησαν τὰς δεξαμενάς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθῶρ. Παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες, ἐξέβαλον αὐτάς. Ἀναστὰς δὲ Μωϋσῆς ἐρρύσατο αὐτάς, καὶ ἦντλησεν αὐταῖς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν.

Παρεγένοντο δὲ πρὸς Ῥαγουήλ τὸν πατέρα αὐτῶν, ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς· τί ὅτι ἐταχύνετε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον;

Αἱ δὲ εἶπον· Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἦντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν, ὁ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ.

Καὶ ποῦ ἐστι; καὶ ἵνα τί οὕτω καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτόν, ὅπως φάγη ἄρτον. Κατωκίσθη

δὲ Μωϋσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ γυναῖκα. Ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνή, ἔτεκεν υἰόν, καὶ ἐπωνόμασε Μωϋσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσέμ, λέγων· Ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῆ

άλλοτρία. Ἔτι δὲ συλλαβοῦσα, ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐλιέζερ, λέγων· Ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου βοηθός μου, καὶ ἐρρύσατό με ἐκ χειρὸς Φαραώ.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμὸς ρλζ'.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοί, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου.

ὁ Ἀναγνώστης: Κέλευσον!

Ὁ ἱερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατὸν ἐξηρητημένον, ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Σοφία, Ὁρθοί.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἱστάμενος ἐπὶ τῆς Ὡραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐπανερχεται ἐν τῷ ἱερῷ.

Εἶτα ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Β' 1-10).

Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Διάβολος

ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Πόθεν σὺ ἔρχῃ; εἶπε δὲ ὁ Διάβολος ἐναντίον Κυρίου. Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανόν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρειμι. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Διάβολον· Προσέσχες τὸν θεράποντά μου Ἴώβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτόν, τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτῷ, ἄκακος, ἀληθινός, ἄμεμπτος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ; ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας, σὺ δὲ εἶπας, τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ διακενῆς ἀπολέσαι. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Διάβολος, εἶπε τῷ Κυρίῳ· Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει, οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου, ἄψαι τῶν ὀστέων αὐτοῦ, καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Ἴδου παραδίδωμί σοι αὐτόν, μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἔπαισε τὸν Ἴώβ ἔλκει πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ ὄστρακον, ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύη, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας, ἔξω τῆς πόλεως. Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· Μέχρι τίνος καρτερήσει λέγων. Ἴδου ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρόν,

προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ἰδοὺ γὰρ ἠφάνισταί σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς, υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδῖνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων, σὺ δὲ αὐτὸς ἐν σαπρία σκωλήκων κάθησαι, διανυκτερεύων αἶθριος, κἀγὼ πλανῆτις καὶ λάτρις, τόπον ἐκ τόπου περιερχομένη, καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου, καὶ τῶν ὀδυνῶν, αἶ με νῦν συνέχουσιν, ἀλλὰ εἶπόν τι ῥῆμα πρὸς Κύριον, καὶ τελεύτα. Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτῇ, εἶπεν· Ἴνα τί, ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας οὕτως; εἰ τὰ καλὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσωμεν; Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰὼβ τοῖς χεῖλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

+ Εἰρήνη σοι. Σοφία.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου,
καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι
προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Δόξα... καὶ νῦν...

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.
ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.
Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία
ἐσπερινή.

Εὐαγγέλιον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
 Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἁγίου
 Εὐαγγελίου ...
 Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** κστ' 6 – 16.

Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, ⁷προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου. ⁸ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; ⁹ἡ δύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. ¹⁰γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. ¹¹τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμέ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. ¹²βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. ¹³ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. ¹⁴Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε· ¹⁵Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν;

οὐ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα
ἀργύρια. ¹⁶καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν
ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην
 ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν
 δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ
 πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς
 οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς,
 καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν
 ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον
 ἔλεος.

**Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Εὐξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Οἱ
 πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων
 δεηθῶμεν. Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
 Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς
 ἀληθείας. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ
 Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης. Ἐνώσῃ
 αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῆ καὶ
 Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Σῶσον, ἐλέησον,
 ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ
 Θεός, τῇ σῆ χάριτι. Οἱ Κατηχούμενοι τὰς
 κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.
 Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ
 δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας
 θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν

ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς
 δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ
 λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης
 καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ
 προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν
 αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ
 τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς
 τῇ λογικῇ σου ποιμνῇ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά
 σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

**Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ
 πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ
 ἐν τῇ τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.**

**Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις
 τῶν Κατηχουμένων.**

Ὅσοι πιστοί,

**Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
 χάριτι. **Σοφία.****

**Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ
 ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς
 ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας,**

σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς
 ἔμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον,
 ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν
 λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν
 ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος,
 ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ
 γλῶσσα καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν.
 Ἄγνισον ἡμῶν τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε,
 Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν ποιήσον, τῶν μὲν
 φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ
 μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ
 μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῆ
 κατασφαλιζόμενος χάριτι.

**Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ
 προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ
 τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
 χάριτι. **Σοφία.**

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν
 σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων
 γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ
 ἀξιούς ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ

μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν,
 τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ
 ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν
 Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν
 εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ
 προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ, ὑπὸ
 πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως
 δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν
 ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι'
 Αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα
 καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας
 γενώμεθα.

**Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ'
 οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ
 ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν,
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν
 ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδου γὰρ
 εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.**

**Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὕμνος. Γίνεται ἡ
 εἴσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως
 φέροντος τὸν Ἄερα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ
 κρατῶν τὰ Ἅγια. Διότι τὰ Δῶρα εἶναι
 προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει
 εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν
 ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης.**

**Ὁ χορὸς ψάλλων, ἑξακολουθεῖ τὸ
διακοπὲν μέλος:**

Ἄμην.

**Ἴδου θυσία μυστική, τετελειωμένη,
δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ
προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς
αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.**

ὁ Διάκονος:

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

- Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ

πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων
 Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ
 τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν
 διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης
 ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς
 ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου
 φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι
 δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ
 ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά
 τε καὶ ἐξάϊσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός,
 ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους
 σου, τοὺς τῷ ἁγίῳ σου τούτῳ
 θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου
 παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ
 μονογενής σου Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ
 τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται
 Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν
 πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας
 ἀκαθαρσίας, ἁγίασον πάντων ἡμῶν τὰς
 ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἁγιασμῷ
 ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδότι,
 ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ
 πεφωτισμένῃ καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων
 μεταλαμβάνοντες Ἁγιασμάτων, καὶ ὑπ'
 Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ
 τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν,

τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ
 πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ
 ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ
 ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε,
 γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ
 προσκυνητοῦ σου Πνεύματος,
 λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς
 μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ
 διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν
 ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι
 τοῖς Ἁγίοις σου, τοῖς ἀπ' Αἰῶνός σοι
 εὐαρεστήσασιν.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις
 ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
 πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
 πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

+Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ
εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγχνω
ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ
φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας
ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν
ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ
γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς,
ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον
ἔλεος.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ

συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως
 συνών, καὶ καταξίωσον τῆ κραταιᾷ σου
 χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
 Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου
 Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς
 δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ
Κύριος, Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα.

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
 προσέλθετε.**

Ἀμήν.

**Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν
 ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ
 ἐπέφανεν ἡμῖν.**

**Ὅταν τελειώσει ἡ μετάληψις τῶν πιστῶν,
 ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ
 μεγαλοφώνως.**

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου, καὶ
 εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ὁ α΄ χορὸς ψάλλει (ἀντὶ τοῦ "Εἶδομεν τὸ φῶς"), τὸ ἐξῆς:

ἦχος β΄

**Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ
διὰ παντὸς ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ
στόματί μου ᾧ Ἄρτον οὐράνιον, καὶ
ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι
χρηστὸς ὁ Κύριος ᾧ Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.**

**ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὰ Ἅγια λέγει ἐκ τρίτου
(μυστικῶς): Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς
οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ἢ δόξα σου.**

**Καὶ ὁ μὲν Διάκονος, λαμβάνων παρὰ τοῦ
Ἱερέως τὸ ἅγιον Δισκάριον σὺν τοῖς
λοιποῖς, ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν
Πρόθεσιν καὶ ἀποθέτει αὐτά.**

**Ὁ δὲ Ἱερεὺς προσκυνήσας λέγει μυστικῶς
πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης.**

Εὐλογητός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

**Καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Ποτήριον,
κεκαλυμμένον λέγει.**

**Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**Ἀμὴν, ἀμὴν, ἀμὴν, εἰς ἀφεσιν αμαρτιῶν
καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.**

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν
Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἁγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην Σου.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

**Καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν
ἁγίαν Πρόθεσιν, ἀφήνει τὸ ἅγιον
Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν
Τράπεζαν, καὶ διπλοῖ τὸ Ἀντιμήνσιον.**

ὁ Διάκονος:

- Ὅρθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων,
ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων,
ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν φρικτῶν τοῦ
Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ἀντιλαβοῦ,
σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ
Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
 Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν
 ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου
 Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου,
 καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε,
 φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν
 πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
 ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως
 μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς
 φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς
 βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον,
ποιεῖ δι' Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθῃσιν
αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος ἤδη
Ἄντιμηνσίου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ ἀ' χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ')

Ὁ Ἱερεὺς: (Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς
εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν
 κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν
 ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν
 ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς
 πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς
 καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς
 ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα
 ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα
 ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα
 γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ,
 παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἄγαθέ, τὸν ἀγῶνα
 τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς
 νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν
 ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν
 ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς
 τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ
 ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ
 τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ἠυλόγηται καὶ
 δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ
 μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς
 καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.

(Χῦμα εἰς τὸ κλιτὸν)

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
 τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς)**

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν
 Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν
 ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
ὁ α' χορός
Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: + Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάρτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ Ἱερεὺς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου

προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
 Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, **(τοῦ ἁγίου
 του Ναοῦ)**, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
 θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, **(τοῦ
 Ἁγίου τῆς ἡμέρας)** καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
 ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος.

**Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως
 τῶν ψαλμῶν ὁ Ἱερεὺς διανέμει τὸ
 Ἄντίδωρον.**

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,
 διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ
 στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται
 ἡ ψυχὴ μου ἄκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ
 εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν
 Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν
 Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν
 τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.
 Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε,
 καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ
 κατασχυνοθῆ, Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε,
 καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ
 πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν
 αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου
 κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ

ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι
 χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς
 ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον,
 πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν
 ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ
 δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ
 ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε,
 τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου
 διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ
 θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν
 ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ
 κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι
 δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον
 ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον
 αὐτήν. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους,
 καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας
 κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ
 μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι
 καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ
 πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο
 αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς
 συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς
 ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ
 θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν
 αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος.
 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν,
 ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος
 ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες
 τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται

Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ
 πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ'
 αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' 144

Ἵψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου
 καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
 αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
 αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
 εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος
 καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς
 μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.
 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου,
 καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν
 μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς
 ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ
 θαυμάσιά σου διηγῆσονται. Καὶ τὴν
 δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔροῦσι, καὶ
 τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται.
 Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός
 σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου
 ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ
 Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
 Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ
 οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα
 αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε,
 πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου
 εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας
 σου ἔροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου
 λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν

ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν
 δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας
 σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων
 τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν
 πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν
 πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὄσιος ἐν πᾶσι
 τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος
 πάντα τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ
 πάντα τοὺς κατερραγμένους. Οἱ
 ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ
 σὺ δίδεις τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.
 Ἄνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς
 πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν
 πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὄσιος ἐν
 πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος
 πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι
 τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.
 Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει,
 καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται,
 καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος
 πάντα τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ
 πάντα τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.
 Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου,
 καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ
 ἅγιον αὐτοῦ **εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
 αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ἄμήν.